

Com el vent

érem un arbre que creixia/ amb destrals a les arrels

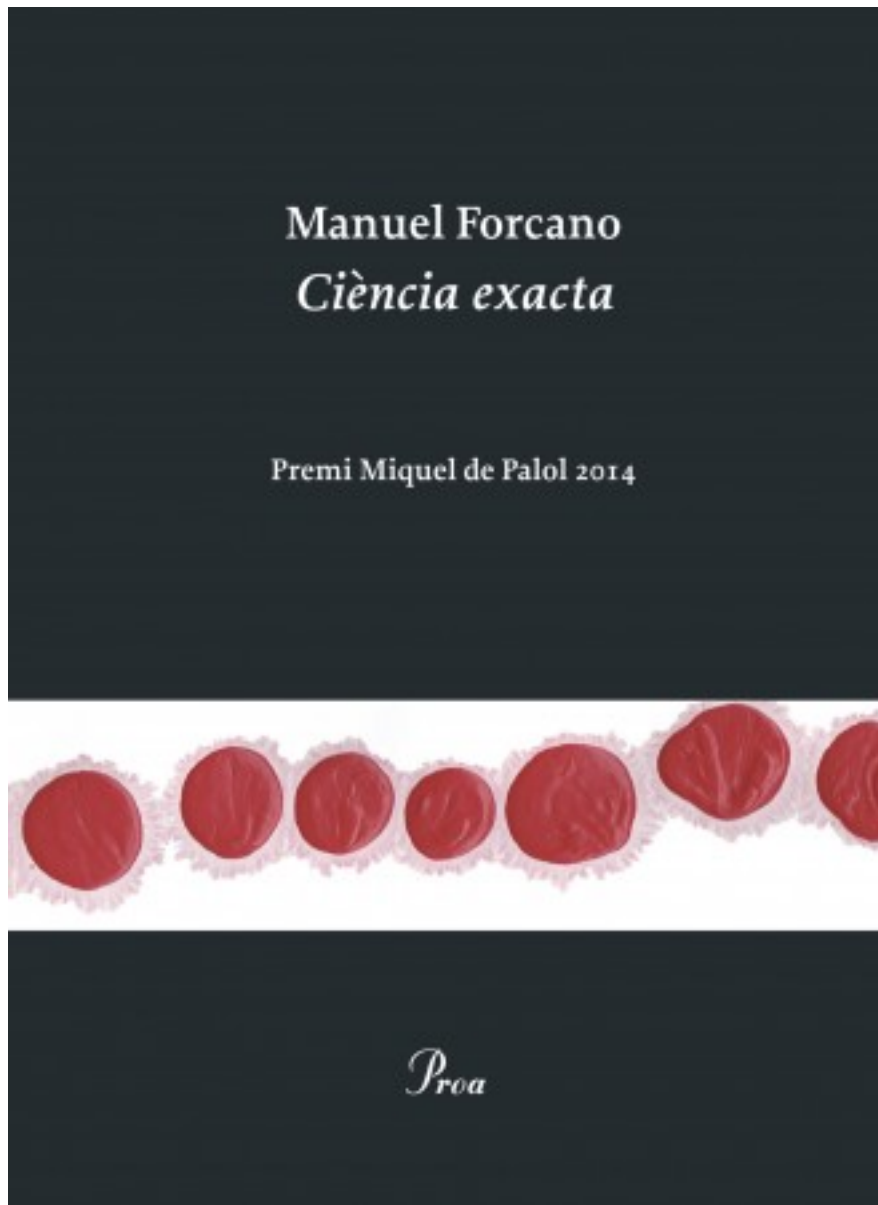

Foto: las - initially

Com el vent que es menja per les puntes
les banderes, així vam començar
a desestimar-nos.
I quin espectacle el nostre,
fabricant debades una esperança
rere l'altra.

D'aquests anys, sí,
queden alguns bells records,
espases que brillen
fins en les tenebres.
Però ara ho veig clar:
érem un arbre que creixia
amb destrals a les arrels.

Quantes vegades
se m'ha esborrat aquest poema
per les llàgrimes.

Ciència exacta (<http://www.grup62.cat/livre-ciencia-exacta-170748.html>)
Premi Miquel de Palol 2014

© Manuel Forcano, 2014
© d'aquesta edició: Raval Edicions SLU, Proa